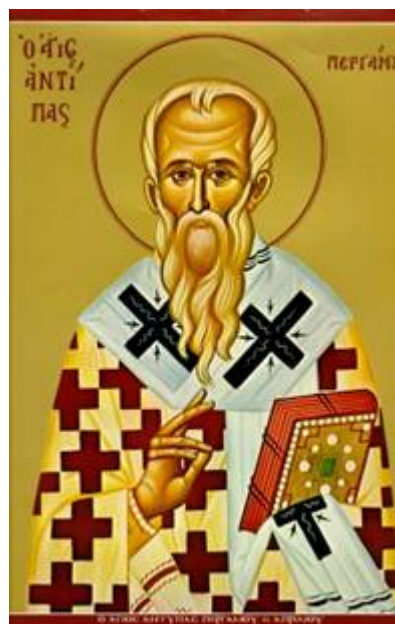

Αντίπας ο άγιος

Εορτή: 11
Απριλίου

Πρωτ. π. Γεωργίου
Παπαβαρνάβα

Ο ιερός υμνογράφος τον αποκαλεί θείον μυροβλύτην, σύναθλον των Μαρτύρων, πανευκλεή Ιεράρχην και Περγάμου πρόεδρον και μέγαν ιατρόν της δεινής οδόντων νόσου. Ο ίδιος ο Χριστός στην Αποκάλυψη τον επαινεί αποκαλώντας τον μαρτυρά Του πιστόν: “Αντίπας ο μάρτυς μου ο πιστός” (β' 13).

Ήταν Επίσκοπος Περγάμου της Μικράς Ασίας, κατά τους αποστολικούς χρόνους. Εργάστηκε με αγάπη και ζήλο εναντίον της ειδωλολατρίας σε μια πόλη, η οποία στην “Αποκάλυψη” αποκαλείται θρόνος του σατανά. Με επιμονή και υπομονή σπέρνει τον λόγο του Θεού μέσα σε πολλές αντιξοότητες και μεγάλους πειρασμούς. Οι ειδωλολάτρες εξεγείρονται με μίσος εναντίον του. Συλλαμβάνεται, ανακρίνεται, βασανίζεται, αλλά μένει όρθιος ως στύλος ακλόνητος και δίνει την καλήν ομολογίαν της πίστεως, την οποία σφραγίζει με το αίμα του μαρτυρίου του.

Έζησε σε μια εποχή στην οποία επικρατούσε η λατρεία των ειδώλων, αλλά και η προσπάθεια επιβολής της με την βία. Ο ανελέητος διωγμός εναντίον των Χριστιανών αποτελούσε ρουτίνα της καθημερινότητας. Σήμερα δεν συλλαμβάνονται οι πιστοί, για να υποβληθούν σε βασανιστήρια προκειμένου να αλλαξοπιστήσουν, ωστόσο όμως και στην δική μας εποχή φτιάχνονται και λατρεύονται είδωλα. Όσοι προβάλλουν αντίσταση και επιμένουν να λατρεύουν τον Θεό των Πατέρων τους και να κάνουν υπακοή στην Εκκλησία,

υβρίζονται, συκοφαντούνται, περιφρονούνται, θεωρούνται σκοταδισταί και οπισθοδρομικοί. Αντίθετα, όταν κάποιος αρνείται την πίστη του και υβρίζει τον Χριστό και την Εκκλησία, αυτός θεωρείται από τους πολλούς λογοτέχνης και προοδευτικός. Η κατασκευή ειδώλων συνιστά πνευματική ανωριμότητα. Όταν ο άνθρωπος, που είναι πλασμένος να ζη με τον Θεό, χάση την επικοινωνία μαζί Του, τότε δημιουργεί υποκατάστατα και “λατρεύει την κτίση παρά τον Κτίσαντα”. Πολλές φορές μάλιστα φτάνει στο σημείο να γίνεται αυτείδωλον, δηλαδή να κάνη είδωλο και να λατρεύη τον ίδιο τον εαυτό του.

Το να αγωνίζεται κανείς να καθαρίση τον εαυτό του από τα πάθη και παράλληλα να σπέρνη τον λόγο του Θεού, μέσα σε έναν κόσμο που συνεχώς φτιάχνει και λατρεύει είδωλα, είναι σαν να χύνη καθημερινά αίμα. Το κήρυγμα για την αγάπη σε μια κοινωνία, στην οποία επικρατούν αθέμιτοι ανταγωνισμοί και υλικά συμφέροντα, είναι έργο που προκαλεί το μίσος και τον φθόνο και ισοδυναμεί με μαρτύριο. Για να μπορέση κανείς να παραμείνη όρθιος και ακλόνητος στις πεποιθήσεις του, χρειάζεται να διαθέτη ισχυρά πνευματικά αντισώματα, ζωντανή πίστη, που εκφράζεται ως αυθεντική αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον και ως προσωπική κοινωνία με τον ζώντα Θεό της Εκκλησίας, ο οποίος είναι Πρόσωπο.

Ο άγιος Αντίπας, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, είναι προστάτης και θεραπευτής όσων πάσχουν από ασθένειες των οδόντων. Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης αναφέρει ότι κατά την διάρκεια του μαρτυρίου του προσευχόταν εκ βάθους καρδιάς και μεταξύ άλλων ζήτησε από τον Χριστό την εξής χάρη: “Όσοι με επικαλούνται στις προσευχές τους να ανακουφίζονται από τους πόνους από τους οποίους υποφέρουν και ιδιαιτέρως από τον βασανιστικό πόνο των οδόντων”. Οι άγιοι θεραπεύουν σωματικές και ψυχικές ασθένειες στο όνομα του αγίου Τριαδικού Θεού και με την δύναμή Του. Όπου αδυνατεί όμως να προχωρήση η ανθρώπινη δύναμη και γνώση, εκεί ενεργεί η άκτιστη χάρη του Θεού, διότι “τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά εστι παρά τω Θεώ”.

Εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί δεν λατρεύουμε τους Αγίους, αλλά τους τιμούμε. Λατρεία απονέμουμε μόνον στον άκτιστο Τριαδικό Θεό, ο οποίος ενεργεί και δια μέσου των Αγίων Του. Δηλαδή τα θαύματα δεν γίνονται υπό των Αγίων, με την έννοια ότι ενεργούν με την δική τους δύναμη ή δίνουν κάτι δικό τους, αλλά δια των Αγίων, αφού αυτοί είναι το όργανο και το μέσον δια του οποίου χορηγείται το “δώρημα προς το συμφέρον της αιτήσεως”. Επομένως, αυτό που πρέπει να μας εντυπωσιάση είναι ο βίος και η πολιτεία τους που πρέπει να προσπαθήσουμε να μιμηθούμε και όχι το θαύμα, το οποίο για τον Θεό είναι κάτι το πολύ εύκολο και που, άλλωστε, δεν μας ωφελεί πάντοτε.

Αυτό που μας καταξιώνει ως Χριστιανούς, αλλά και ως ανθρώπους και το οποίο νοηματοδοτεί την ζωή με σωτηριολογικές συνέπειες και προεκτάσεις, είναι το γκρέμισμα των κάθε λογής ειδώλων και η σταθερότητα στην πίστη, που εκφράζεται ως εμπιστοσύνη και υπακοή στον Χριστό και την Εκκλησία Του.

Αναδημοσίευση από το κλαμπ "Αντιαιρετικό Εγκόλπιο": <http://clubs.pathfinder.gr/saints>

Η εικόνα λήφθηκε από : <http://www.orthodox.gr/iconspage.htm>

Δημιουργία αρχείου: 26-1-2007.

Τελευταία ενημέρωση: 26-1-2007.

